

Afgørelse:

Ankestyrelsen fandt, at ansøger havde ret til at få særligt pensionstillæg efter § 49, stk. 1, nr. 3, i lov om social pension.

Begrundelsen var, at der efter de foreliggende oplysninger ikke var grundlag for at antage, at ansøger ikke var enig i lovens forstand.

Ankestyrelsen lagde til grund, at hvor to personer er tilmeldt folkeregisteret på samme adresse, er der som udgangspunkt en formodning for samliv.

Efter oplysningerne i sagen fandt Ankestyrelsen imidlertid ikke, at der var grundlag for at opretholde formodningen om, at ansøger kunne anses for samlevende.

Ankestyrelsen lagde herved vægt på, at der ikke var andre oplysninger end den fælles folke-registeradresse, der kunne sandsynliggøre, at der havde været tale om et samlivslignende forhold.

Ankestyrelsen lagde desuden vægt på oplysningerne om, at ansøger tidligere havde haft ustabile boligforhold, og at han efter egne oplysninger ikke boede på adressen mere.

Ankestyrelsen tiltrådte således nævnets afgørelse.

*Sagsfremstilling:**Sag nr. 2 – j.nr. 20714-94:*

Sagen drejede sig om 64-årig enke, der boede hos sin afdøde kusines mand.

Af lejekontrakten mellem parterne fremgik det, at hun lejede et værelse med adgang til køkken og bad/toilet for en årlig leje på 9.600 kr. Under særlige vilkår var det anført, at lejen var inkl. el og vand, idet enken hjalp til med lettere rengøring og madlavning.

Enken anførte, at hun havde lejet et værelse og soveværelse med adgang til køkken og bad. Køkken og bad var fælles. Det gjorde hun rent efter sig, men hun gjorde aldrig rent i mandens stue eller soveværelse. Endvidere anførtes det, at hun og manden spiste hver for sig og handlede ind hver sit sted, men at de en gang imellem inverterede på varm mad.

Nævnet tiltrådte kommunens afgørelse, hvor-efter enken ved beregningen af pension, jf. lov om social pension § 49, stk. 2, betragtedes som samlevende.

Nævnet begrundede afgørelsen med, at enken boede på samme adresse som manden, og at det af den mellem parterne oprettede lejekontrakt

fremgik, at hun hjalp til med lettere rengøring og madlavning.

Nævnet lagde vægt på, at hun ved arbejde i hjemme bidrog til fælles husførelse.

I klagen var det bl.a. anført, at manden ikke kunne bo alene. Han havde det psykisk meget dårligt. Endvidere anførtes det, at enken ikke turde være alene i et hus, og at alle børnene var blevet enige om, at det var godt for alle parter, at hun lejede sig ind hos manden, da der var rum nok i hans hus.

Afgørelse:

Ankestyrelsen fandt, at ansøger havde ret til at få særligt pensionstillæg efter § 49, stk. 1, nr. 3, i lov om social pension.

Begrundelsen var, at der efter de foreliggende oplysninger ikke var grundlag for at antage, at hun ikke var enig i lovens forstand, jf. lovens § 49, stk. 2.

Ankestyrelsen lagde til grund, at hvor to personer er tilmeldt folkeregisteret på samme adresse, og denne adresse vedrører en ejendom beregnet til én familie, er der en formodning for samliv.

Efter oplysningerne i sagen fandt Ankestyrelsen imidlertid ikke, at der var grundlag for at opretholde formodningen om, at ansøger kunne anses for samlevende.

Ankestyrelsen lagde ved afgørelsen vægt på, at ansøger havde oplyst, at parterne havde særskilte husholdninger, normalt spiste hver for sig og havde adskilt økonomi, og at der således ikke var tale om fælles husførelse.

Ankestyrelsen ændrede således nævnets afgørelse.

*Sagsfremstilling:**Sag nr. 3 og 4 – j.nr. 20396-94 og 20771-94:*

Sagerne drejede sig om et tidligere ægtepar, hvor kvinden lejede et værelse hos sin tidligere ægtefælle for 800 kr. om måneden. Lejligheden var efter det oplyste på 157 kvm. og bestod af 4 værelser.

Kvinden havde tidligere boet sammen med en anden mand, men var flyttet fra denne. Herefter boede kvinden i en søns ejerlejlighed, men måtte flytte derfra. I forbindelse hermed var hendes møbler blevet opmagasineret.

I en anmodning om særligt forhøjet personfradrag fra november 1993 erklærede manden, at hun havde eget navneskilt på hoveddøren, og at